

עין משפט
נר מצוה

לו:

כירה פרק שלישי שבת

מסורת הש"ס

(א) על ע"י (ב) וז"ל טע: מילין ק"י (ג) וז"ל טע:

הגהות הב"ח
(א) גמ' אחר רב שמאל
כ"י יב"ד א"ר יוחנן
כ"ה ו"י מסתין עליה
המיון שהורחבו כל צורכין
ותבשיל שבישיל כל
צורכין ואפי' מלמק:

לענין רש"י
רש"י (י"ב) וז"ל טע: מילין ק"י (ג) וז"ל טע:

רבינו הגאון
אמר רב שמואל בר הוריה
א"ר יוחנן כירה שהסיקוה
בנפת ובעצם משתין עליה
חמין שהוחמו כל צרכין
ותבשיל שבישיל כל צרכין
וריקא כירה שריא שפיתא
ב"י קירות אבל אם אין
בין אלה שפיתא קריה
אתא אסורא ואפילו מלמק
ויפה לו שמואל ואפי' רב
דבר ישמואל פליגי. וא
ק"ל רבי יוחנן לבי רב
ושמואל הלכתא כ"י יוחנן.
ומה שאמר רב עקיבא
מיישן לבי אשי אתון
דמקייכותין לרב ושמואל
עבדו כרב ושמואל. לא
משום הילכתא כוונתיהו.
אלא לעולם הילכתא כ"י
יוחנן דשרי. אבל אתון
דמיישן איסורא כרב
ישמואל הווי ליה דברים
המותרין ואחרים נהנו כ"י
איסורא יא אתא רשא
להתירן בפניהו. ודא דאמר
רב יהודה מסתין בשבת
שרי למיעבד ליה. משעתה
היא. הא דאמר רב נתנאל
יצחק בעטק ויפה לו אסור
מטעמך ורע לו כותב. כלל
דפילתא כל דאית ליה מיחא
מטעמך ורע לו תא. כ"י
סתבשילא וליפתא דאפי' רב
דאית ליה מיחא מטעמך
ויפה לו תא. כ"י. הא
כללא לרבי רב ושמואל
אמר. ולית הלכתא א"ר
כ"י יוחנן דהא שטייה ר'
עקיבא מיישן לבי אשי.
לפדא דייסא ותב"י מטעמך
ורע לו מוח.

1 (א) ב מ"י פ"ג מהל'
שבת הל' ד' סמ"ג לחין
סג טושיע' לח' סמ"ג רנ"ג
ספ"ג א':

מוסף רש"י
הררה. עונת נליס'
פיגוריה נלבי' וישיר י"ו.
מרי דעובדא. וז"ל כמסע'
טובים וחזקין י"ו.

תוס' ישנים
(א) לפי' הנשי' הכה
רבי' ז"ל דלניח' רב
ותבשיל קמור' דהא אסור
ניסיה תב"י ליה וז"ל:
(ב) הנה אסור לטור להחזיר
מ"ש דלמח' לקמן ודף
ל: טמן חס' קמון של
מיס' מנר' המורה שפיג
זינתן וסמ' אסור חס' שפיג
אפילו יד פולח' זו אס' כן
כל כ"י כ"י אסור גמ' שפיג
(ג) נ"י דמ' להחזיר לא
ש"ך ש"ך שפיג וז"ל ודף
כל כ"י כ"י אסור לא
תשפטיה אפילו נאון מוסק'
הכל נהיה שפ"י יתח' א'
לא ש"ך כ"י כ"י אסור
דדאי נשמן ל"י ש"ך כ"י
אלא כמבשיל אפילו כמבשיל
מנכר' וז"ל ש"ך שפיג וז"ל
לא ש"ך כ"י כ"י אסור
ליתן מקום שפ"י מהיה שם
כל היום לא תב"י יד פולח'
13

שמע מנה מצטמק ויפה לו מותר. פירש בקונטרס דאי הא
מבשיל במלמק ורע לו מאי אסור לאשמעין וקשה לר"י
הא אצטרך לאפקי מדריב מאיר וכ"י יהודה דאסרי בשאינה גרופה
אפילו חמין דמלמק ורע להם ועוד קשה כיון דהשפ"ס ד' דמשום

שמע מנה מצטמק ויפה לו מותר שאתי הא
דקטמה אי הכי מאי למימרא הובערה
איצטריכא ליה מהו דתימא כיון דהובערה
הדרא לה למילתא קמייתא קמשמע לן אמר
רבה בר רב הנה אמר רבי יוחנן קטמה
והובערה משהין עליה חמין שהוחמו כל
צורכין ותבשיל שבישיל כל צורכין ואפי' גחלים
של רותם ש"מ מצטמק ויפה לו מותר שאני
הבא דקטמה אי הכי מאי למימרא הובערה
אצטריכא ליה היינו הך גחלים של רותם
אצטריכא ליה אמר רב ששת אמר ר' יוחנן
כירה שהסיקוה בנפת ובעצים משהין עליה
חמין שלא הוחמו כל צורכין ותבשיל שלא
בישיל כל צורכו עקר לא יחזיר עד שיגרוף או
עד שיתן אפר קסבר מתניתין להחזיר וכן
אבל לשהות משהין אע"פ שאינו גרוף ואינו
קטום אמר רבא תרווייהו תננה לשהות תנינא
אין נותנין את הפת בתוך התנור עם השיכה
ולא חררה על גבי גחלים אלא כדי שיקרמו
פניה הא קרמו פניה שרי להחזיר נמי תנינא
בית הלל אומרים אף מחזירין ועד כאן לא
קשרו בית הלל אלא בגרופה וקטומה
אבל בשאינה גרופה וקטומה לא ורב ששת
נמי דיוקא דמתני' קמ"ל אמר רב שמואל כ"י
יהודה אמר רבי יוחנן כירה שהסיקוה בנפת
ובעצים משהין (א) עליה תבשיל שבישיל כל
צורכין וחמין שהוחמו כל צורכין ואפי' מצטמק
ויפה לו אמר ליה ההוא מדרבנן לרב שמואל
בר יהודה הא רב ושמואל דאמרי תרווייהו
מצטמק ויפה לו אסור אמר ליה אמו לית אנא
ידע דאמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר
שמואל מצטמק ויפה לו אסור כי קאמינא לך
לרבי יוחנן קאמינא אמר ליה רב עוקבא
ממישן לרב אשי אתון דמקריביתו לרב
ושמואל עבדו כרב ושמואל און נעביד כרבי
יוחנן אמר ליה אבי' לרב יוסף מהו לשהות
אמר ליה הא רב יהודה משהו ליה ואכיל
א"ל בר מיניה דרב יהודה דכיון דמסוכן הוא
אפילו בשבת נמי שרי למעבד ליה לי ולך
מאי אמר ליה בסורא משהו דהא רב נהמן
בר יצחק מרי דעובדא הוה ומושהו ליה
ואכיל אמר רב אשי קאימנא קמיה דרב הונא
ושהו ליה כסא דהרסנא ואכל ולא ידענא אי
משום דקסבר מצטמק ויפה לו מותר אי
משום דכיון דאית ביה מיחא מצטמק ורע לו
הוא אמר רב א' נהמן מצטמק ויפה לו אסור
מצטמק ורע לו מותר כללא דמלתא כל
דאית ביה מיחא מצטמק ורע לו לבר מתבשיל דליפתא דאף על גב דאית
ביה מיחא מצטמק ויפה לו הוא והני מילי דאית ביה בשרא אבל לית
ביה בשרא מצטמק ורע לו הוא וכי אית ביה בשרא נמי לא אמרן
אלא דלא קבעי לה לאורחין אבל קבעי לה לאורחין מצטמק ורע
לו לפדא דייסא ותב"י מטעמך ורע להן בעו מיניה מרבי חייא בר אבא
שכה

מלמק. מתמעט וכיך רטוי"ט לשון שדים לומקין (הושע ט) כמו
שאתה אומר בלשון זוויל לטוה ובלשון לזק נלמדק וכן כל מינה שראש
יקודה לז"י כשהיא מתפעלת נותן ט' אחר לז"י: **מוסף.** להשתנות
ככירה דאי לא במלמק ויפה לו קאמר מאי אסור לאשמעין אלא
ע"כ במלמק ויפה לו קאמר ואפילו
הכי לא גזרו משום מיחוי הואיל
וינכשל כל לרבו ותנא חמין לאשמעין
דבעינן שהוחמו כל צרכין מנעוד וז"ל:
שאי הכא דקטמה. וגלי דעתיה דלא
ניחא ליה בזממק: **גחלים של רותם.**
חמין יותר משאר גחלים ואינם
ממהרין לכנות כדלמרינן כדמוכר
את הספינה (ב"ב דף ע"ג): **משהין**
עליה. ואפי"ם שלא קטמה. ואמוראי
נינהו אלינא דר' יוחנן: **ממשינן.**
דקמי עד שיגרוף: **להחזיר טנן.** דלא
שרי צ"ת הלל להחזיר עד שיגרוף
ופירוקא דמתניתין כדלמרינן לעיל
מסורי מתקרא הלך עקר לא יחזיר
הואיל ואינה גרופה: **פרוייהו סנהי.**
בין לשהות בשאינה גרופה מנינא
כדל"א סתם משנה דמותר ועקר לא
יחזיר נמי מנינא ולמה ליה לרבי יוחנן
לאשמעין: **הא קרמו פניה שרי.**
והיינו לא בישל כל לרבו ותנור לאו
גרוף וקטום הוא וחי נמי גרוף בתנור
לא מהניא גרופה דמתן דמתניתין
וכי"ס פת דלדעתא לנכשיל יהיבה
בגווייה: **ועד כהן לא שרו כ"י.**
דמתניתין אלאחר שיגרוף קאי דקמי
לא יתן עד שיגרוף וכן למחן דלמה
לא ישהו וכן למ"ד לא יחזיר מ"מ
חזרה דסיפא אגרוף וקטום מהדר:
ורב ששס נמי דיוקא דמתני' קמ"ל.
משום דלא ממני לה כדל"א הא קרמו
שרי. ואון דמשהין קדירה על גבי
כירה שאינה גרופה דלחנייה סמכין
הואיל ותנן סתם מתניתין כוונתיה
דלמחר הא קרמו שרי ואפי"ג דלא
בישל כל לרבו ואמר רב ששם משמין
לרבי יוחנן כוונתיה דמתניתין דפרקין
משום חזרה הוא דבעי גרופה אכל
לשהות לא וכל הני אמוראי דלמרי
סמכין מתניתין לשהות תנן: **מסור**
לשפ"ס. בשאינה גרופה: **מסור**
הוא. רגיל לאחזו כוללות וז"ל
לאכול מאלל מתוק וטוב: **מרי**
דעובדא. מדקדק בנעשיו: **מיחא.**
קמח: כסא דהרסנא. דגיס
המנוסלים בשמנן נקמח: **דאית ביה**
בשרא. מלמק ויפה לו ששומן הכשר
משכר כח הלפת כדלמחר דברכות
(דף מד:): **לאורחין.** לר"ך מחיכות
בשבות לשום לפימה ואין דרך כבוד
במבשיל המלמק שאין הכשר ניכר
בו: **לפדא.** מאלל שעושה
מתאניס: **תמרי.** מאלל תמריס:
שכה

הוא דהא כיון דמנא עד שיקרמו פניה ממילא שמעין דקרמו פניה שרי ונראה דדיוקא דמתניתין
דכירה אתא לאשמעין דלהחזיר תנן וחסורי מחסרה והכי קמני: **מזהו** לשהות. בשאינה גרופה ולא בישל כל לרבו קבעי או במלמק ויפה לו:
שכה

פניה שפיר דמי ואין נראה לדיוק פשוט
דכירה אתא לאשמעין דלהחזיר תנן וחסורי מחסרה והכי קמני: **מזהו** לשהות. בשאינה גרופה ולא בישל כל לרבו קבעי או במלמק ויפה לו:
שכה